

ความคิดเห็นของบุคลากรครูต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
เครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1

สมชื่น หวังผล*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา
ความคิดเห็นของบุคลากรครูที่มีต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่าย
บริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุรินทร์ เขต1 โดยจำแนกตามเพศและประสบการณ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้จำนวน 120 คน โดยสุ่มอย่าง
ง่าย(Sample Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale)
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าที (Independent sample t – test) และทดสอบการวิเคราะห์ค่าความ
แปรปรวน (One Way Analysis of Variance) ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของบุคลากรครูที่มี
ต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณา
การจอมพระ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 โดยภาพรวมและราย
ด้านอยู่ในระดับมาก 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรครูต่อการบริหารแบบมีส่วน
ร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน
3) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรครูบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
เครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 โดยภาพรวม มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน และรายด้านมีความคิดเห็นไม่
แตกต่างกัน

คำสำคัญ: 1) ความคิดเห็น 2) การบริหารแบบมีส่วนร่วม

บทนำ

อิทธิพลของยุคเทคโนโลยีและสารสนเทศสมัยใหม่ส่งผลให้สังคมโลกปัจจุบันเปลี่ยนแปลง
อย่างรวดเร็ว ส่งผลให้แต่ละประเทศไม่อาจหลีกเลี่ยงการปรับตัวให้เท่าทันและสอดคล้องกับภาวะ
การแข่งขันที่เข้มข้นนี้ได้ การเตรียมความพร้อมที่จะเผชิญกับสิ่งท้าทายที่เกิดขึ้นนี้ สิ่งสำคัญก็คือ

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา

คุณภาพของคน การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาคนให้มีคุณภาพจึงเป็นเรื่อง ที่มีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยจะต้องเป็นการศึกษาที่มีคุณภาพเพื่อให้ศักยภาพที่มีอยู่ในตัวคนได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ ทำให้เป็นคนที่มีรู้จักคิดวิเคราะห์ รู้จักแก้ปัญหา มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ รู้จักเรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข(ฅกมล ชาวปลายนา , 2544 , หน้า 46)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 ซึ่งมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ 20 สิงหาคม 2542 และได้มีการแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 เป็นกฎหมายแม่บททางการศึกษา ฉบับแรกของประเทศไทย ที่กำหนดสาระของการปฏิรูปการศึกษาทั้งระบบครบกระบวนการ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อปฏิรูปการเรียนรู้ของคนไทยทั้งหมด จัดกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นหลักการของการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในสังคมในการจัดการศึกษาการปฏิรูปการศึกษา ครั้งนี้มีขอบเขตที่กว้างขวางมาก กล่าวคือ ในด้านการประกันโอกาสทางการศึกษาจะต้องมีการเตรียมการเพื่อให้ประชาชน ทั้งวัยเรียน วัยสูงกว่าวัยเรียน และกลุ่มที่มีความต้องการพิเศษ ได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ อีกทั้งต้องมีการส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ทั้งในระบบ นอกกระบบ และตามอัธยาศัย เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต หัวใจสำคัญของการปฏิรูปการศึกษาครั้งนี้อยู่ที่ การปฏิรูปการเรียนรู้ ซึ่งจะต้องมีการดำเนินงานหลายอย่างไปพร้อม ๆ กัน ได้แก่ การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา การประกันคุณภาพการศึกษา ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และสื่อเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การเพิ่มประสิทธิภาพของระบบและการบริหารจัดการ จะสามารถนำไปสู่ การจัดการศึกษาที่มีคุณภาพ ช่วยพัฒนาสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ โดยใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด(กระทรวงศึกษาธิการ , 2546 , หน้าคำนำ) ด้วยเหตุนี้การจัดการศึกษาของประเทศไทยในช่วงปัจจุบันมุ่งเน้นที่จะให้องค์กรของสังคมทุกส่วนเข้ามามีบทบาทในการจัดการศึกษา และให้มีการกระจายอำนาจการจัดการศึกษามาที่เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษามีอำนาจอิสระในการตัดสินใจเกี่ยวกับการ จัดการศึกษาของตนเองมากขึ้น โดยเฉพาะสถานศึกษามีอำนาจและความรับผิดชอบค่อนข้างเบ็ดเสร็จ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของการบริหาร โดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน (School - Based Management : SBM) ด้วยความเชื่อที่ว่า การตัดสินใจที่ดีที่สุดเกี่ยวกับการจัดการศึกษาของสถานศึกษา น่าจะเกิดจากการตัดสินใจของ คณะบุคคลผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่อยู่ใกล้ชิด และมีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เรียนมากที่สุดและที่สำคัญกระบวนการบริหารจัดการจะต้องมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มาตรา 39 ได้กำหนดให้มีการกระจายอำนาจการบริหาร และการจัดการศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านวิชาการ ด้านงบประมาณ ด้านบริหารงานบุคคล และด้านบริหารทั่วไป ไปยังคณะกรรมการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาในเขตพื้นที่ การศึกษาโดยตรง โดยหวังว่าเมื่อมีการกระจายอำนาจออกจากกระทรวงไปแล้ว ขั้นตอนการบริหาร

จะน้อยลงเวลาที่ใช้ในการตัดสินใจ แต่ละเรื่องจะสั้นลง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษาจะพึ่งตนเองมากขึ้น ประสิทธิภาพการบริหารจัดการจะสูงขึ้น สอดคล้องกับมาตรา 29 ให้สถานศึกษาร่วมกับบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการจัดการศึกษาอบรม มีการแสวงหาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร และรู้จักเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการ รวมทั้งหาวิธีการสนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์การพัฒนาระหว่างชุมชน

การบริหารแบบมีส่วนร่วม ช่วยให้เกิดการตัดสินใจที่ดีกว่า การตัดสินใจที่ดีจะทำให้ประสิทธิภาพการทำงานสูงขึ้นเนื่องจากผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการตัดสินใจ พวกเขาย่อมมีความผูกพันต่อผลของการตัดสินใจที่ต้องการให้บรรลุเป้าหมาย ความผูกพันจึงนำไปสู่ประสิทธิภาพในการทำงานที่สูงขึ้น ในส่วนของกำลังใจและความพอใจในงานที่ทําเป็นสิ่งที่เกิดจากการที่พวกเขามีความรู้สึกว่าพวกเขาเป็นส่วนหนึ่งขององค์กร ฉะนั้นความรู้สึกลับข้างเห็น คับอก คับใจและความไม่พอใจที่จะนำไปสู่ความเฉื่อยชา การออกจากงาน และการขาดงานน้อยมาก การลดความไม่พอใจด้วยการใช้การบริหารแบบมีส่วนร่วมสามารถแก้ปัญหานี้ได้ (Russell C.Swansburg , 1996 , หน้า 391-393) สถานศึกษาเป็นนิติบุคคลที่มีความคล่องตัว และสามารถบริหารกิจการได้ด้วยตนเอง ประกอบกับปัจจุบัน โลกมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็ว จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมให้สามารถก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลง เฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่ก่อให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม โดยเครื่องมือสำคัญที่จะพัฒนาคนให้มีคุณภาพได้นั้นก็คือ การศึกษา ด้วยความตระหนักถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ตามขอบข่ายการบริหารงานของสถานศึกษาทั้ง 4 งาน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารสถานศึกษาของผู้บริหารสถานศึกษาในการเพิ่มประสิทธิภาพและพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมีส่วนร่วม นำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ในการบริหารจัดการสถานศึกษาและพัฒนาคุณภาพการบริหารสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความคิดเห็นของบุคลากรครูที่มีต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน

สมมติฐานการวิจัย

บุคลากรครูที่มีเพศและประสบการณ์ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครูของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายบริหารของสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 120 คน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

ตัวแปรที่ศึกษา ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ และประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตัวแปรตาม ได้แก่ การบริหารแบบมีส่วนร่วม โดยมีขอบเขตของเนื้อหาการบริหารงานวิชาการ, การบริหารงบประมาณ, การบริหารงานบุคคล, การบริหารงานทั่วไป ซึ่งได้สำรวจรายด้าน 4 ด้าน ได้แก่ 1) ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน 2) ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน 3) ด้านความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร 4) ด้านการไว้วางใจ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม โดยแบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Checklist) ตอนที่ 2 ข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยค่าแจกแจงความถี่ (Frequency) และค่าร้อยละ (Percentage)
2. ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 จำแนกตามเพศ วิเคราะห์โดยใช้ t – test

4. ข้อมูลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ใช้การวิเคราะห์หาค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) หากมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจะเปรียบเทียบค่าคะแนนเป็นรายคู่ ตามวิธีของเซฟเฟ้ (Sheffe's Post hoc Comparison)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารและบุคลากรครูในการบริหารจัดการของโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายของสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1

2. เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาใช้ปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอน การบริหารจัดการของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพให้เป็นไปได้อย่างมีทิศทาง และเป้าหมายที่ชัดเจน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. บุคลากรครูมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของเครือข่ายจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก

2. บุคลากรครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

3. บุคลากรครูที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 โดยภาพรวม และรายด้านไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

1. บุคลากรครุมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก พิจารณารายด้าน พบว่า การมีส่วนร่วมของบุคลากรครูในการบริหารสถานศึกษา 4 ด้านหลักในสถานศึกษา ได้แก่ การบริหารงานวิชาการ,การบริหารงานงบประมาณ,การบริหารงานบุคคล,การบริหารงานทั่วไป ซึ่งได้สำรวจความคิดเห็นรายด้าน คือ 1) ด้านการวางแผนปฏิบัติงาน 2) ด้านความมีอิสระในการปฏิบัติงาน 3) ด้านความสัมพันธ์ที่ดีภายในองค์กร 4) ด้านการไว้วางใจอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องผ่านการพิจารณาความเหมาะสมกับการเป็นผู้บริหารและต้องผ่านการฝึกอบรมตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ที่คณะกรรมการข้าราชการครูกำหนด (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ,2545,หน้า1) จึงทำให้สถานศึกษาได้ผู้บริหารที่มีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน ตลอดจนแนวคิดในการบริหารที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการบุคคลกรที่มีความรู้ความสามารถ เพื่อให้การดำเนินงานต่างๆเกิดความร่วมมือร่วมใจกัน ทั้งนี้อันเนื่องมาจาก ครูมีหน้าที่หลักด้านการจัดการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ตามหลักสูตรสถานศึกษา หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 การวิเคราะห์ตัวชี้วัดทั้งการปฏิบัติงานด้านอื่นๆ ทำให้บุคลากรครูมีส่วนเกี่ยวข้องอย่างมากกับภาระงานในสถานศึกษาจึงทำให้การบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต1 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของบาค (Baksh,1995)ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารแบบมีส่วนร่วมและเจตคติในการทำงาน พบว่าการบริหารแบบมีส่วนร่วมสามารถเพิ่มระดับความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของพนักงาน และสอดคล้องกับผลการวิจัยของผ่องพรรณ ลิ้มเล็งเลิศ(2544) ได้กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ว่า ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ถึงแม้ผู้บริหารสามารถที่จะตัดสินใจได้เองก็ตาม แต่การปฏิบัติงานต่างๆนั้น ต้องอาศัยผู้ร่วมงานในการปฏิบัติงาน การให้ผู้ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วม ทำให้ผู้ได้ผู้บังคับบัญชาเกิดความรับผิดชอบร่วมกัน ส่งผลต่อการปฏิบัติงานดียิ่งขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของสมใจ ศรีเอี่ยม(2549)ที่ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่ส่งผลต่อมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า การบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐานที่ส่งผลต่อมาตรฐานคุณภาพการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรีเขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของบุคลากรครูที่มีเพศต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน เครือข่ายบริหารสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน โดยครูเพศหญิงมีความคิดเห็นมากกว่าครูเพศชาย นอกนั้นไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังมีความละเอียดอ่อนและความตระหนักซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ปริณัทร เล็กดวง(2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรี เขต 2 พบว่าการเปรียบเทียบภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุพรรณบุรีเขต เขต 2 จำแนกสถานภาพโดยรวมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารแบบมีส่วนร่วมของสถานศึกษาแบบบูรณาการจอมพระ 1 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 พบว่าโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ที่ผลการวิจัยปรากฏเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน ก็มีความรู้ความสามารถไม่ต่างกัน ครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานน้อยก็มีความสามารถมากเท่ากับหรือมากกว่าผู้มีประสบการณ์การทำงานมากก็ได้ เพราะยุคนี้เป็นแห่งการแข่งขันสูงในทุกสาขาอาชีพ เป็นสังคมแห่งการแสวงหาความรู้ด้วยเหตุนี้จึงน่าจะเป็นสาเหตุที่ทำให้การบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ไม่ต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ควรนำผลการวิจัยไปเป็นข้อมูลสารสนเทศในการวางแผนพัฒนาการบริหารแบบมีส่วนร่วมของผู้บริหารสถานศึกษาร่วมกับบุคลากรทางการศึกษาด้วยการบูรณาการด้วยวิธีที่หลากหลาย เพื่อพัฒนาศักยภาพของการบริหารสถานศึกษาให้มีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการบริหารสถานศึกษา

2. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 1 ควรนำผลการวิจัยไปพิจารณากำหนดนโยบายและแผนให้ผู้บริหารสถานศึกษาในการบริหารสถานศึกษาแบบกระจายอำนาจโดยให้ผู้อยู่ได้บังคับบัญชามีส่วนร่วม มีการเสริมสร้างขวัญและกำลังใจให้บุคลากรครู ส่งเสริมการทำงานร่วมกันอย่างเป็นทีมของบุคลากรสถานศึกษา สนับสนุนการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้และแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับเพื่อนร่วมอาชีพ

3. สถานศึกษาศวรมีการสรุปผลและรายงานผลปฏิบัติงานอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม มีการใช้ข้อมูลสารสนเทศในการพัฒนาสถานศึกษาให้มีคุณภาพอย่างยั่งยืน

4. สถานศึกษาศวรมีการวางแผน การกำกับติดตาม ตรวจสอบคุณภาพการศึกษาด้วยวิธีที่หลากหลายอย่างเป็นระบบ โดยความร่วมมือของบุคลากรในสถานศึกษา ผู้ปกครอง ชุมชนและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ให้ความสำคัญในการพัฒนาคุณลักษณะอันพึงประสงค์และคุณภาพผู้เรียนเป็นอันดับแรก รวมทั้งการเสริมสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

5. ผู้บริหารสถานศึกษาศวรมุ่งส่งเสริมให้บุคลากรในสถานศึกษาได้มีโอกาสมองแผน กำกับติดตาม การแก้ปัญหาและการพัฒนาสถานศึกษาอย่างจริงจัง มีส่วนรับผิดชอบในสิ่งที่เกิดขึ้น ร่วมกัน

เอกสารอ้างอิง

คณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน. กระทรวงศึกษาธิการ. (2543) ก .

แนวทางการดำเนินงานของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ :
คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2543) ข . คู่มือการปฏิบัติงานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
กรุงเทพฯ : กรมศาสนา.

จอห์น แวน เมริก. (2545). **คัมภีร์ การพัฒนาผู้นำ**. แปลจาก Leader Development.

(ยุคา รักไทย และ สุภาวดี วิริยะประพันธ์ ผู้แปล) . กรุงเทพฯ : ซีเอ็๊ดเปอร์เน็ทบุ๊คส์

ช่อเพชร เป้าเงิน. (2545). **การพัฒนาการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างความฉลาดทางอารมณ์ด้านการ
ตระหนักรู้ตนเอง ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา
จังหวัดสมุทรสาคร. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การบริหารการศึกษา) บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**

เด็กไทยชนะเลิศประกวดซอฟต์แวร์. (2550) . ค้นเมื่อ 10 ธันวาคม 2550, จาก [http://www.
thairath.co.th/news.php?section=technology03d&content=27038](http://www.thairath.co.th/news.php?section=technology03d&content=27038)

ทारा เซิร์ช. (2545). บทที่ 16 ผู้นำอยู่ไหน สัญญาของผู้นำรุ่นเยาว์. ใน **ผู้นำแห่งอนาคต.**

(หน้า 56-79). แปลจาก The Future of Leadership. วอร์เรน เบนนิส เกรทเชน เอ็ม
สปริตเซอร์ และ โทมัส จี คัมมิงส์. (บรรณาธิการ) (ปรัชญาวรรณ มุ่งการสิริ ผู้แปล).
กรุงเทพฯ : เอ. อาร์. บีซิเนสเพรส.

ทิสนา เขมมณี. (2540). “การประเมินผลหลักสูตร.” ใน **รวมบทความทางการประเมินโครงการ.**

(พิมพ์ครั้งที่ 5). (หน้า 56-79). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พรชัย หนูแก้ว. (2541). **การพัฒนาหลักสูตรบูรณาการเพื่อเสริมสร้างพฤติกรรมประชาธิปไตยของ**

นักเรียนประถมศึกษา. ปรินญานิพนธ์ กศ.ด. (การวิจัยและพัฒนาหลักสูตร)
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

พระธรรมปิฎก. [ป.อ.ปยุตโต]. (2547). **พุทธวิธีในการสอน**. กรุงเทพฯ : ธรรมสภา.

พิมพ์วิวัฒน์ ศุภวิบูลย์. (10 ตุลาคม 2550). **ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี
ร้อยเอ็ด : สัมภาษณ์.**

วิชัย วงษ์ใหญ่. (2535). **การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.

_____. (2544). “การบูรณาการตามหลักสูตรใหม่.” ใน **สถานปฎิรูป**. 4(44): 50-53

สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2543). คุณภาพคือคุณภาพการศึกษา. สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2543, จาก

<http://www.moe.go.th/cgi-script/csaArticle/article/000003/000302.html>

สำเร็จ บุญเรืองรัตน์. (ม.ป.ป.). การวิจัยหลักสูตร. ใน การวัดผลและประเมินผลการศึกษา

ศึกษานุกรมศึกษาศาสตร์ฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี. (หน้า 120-132). กรุงเทพฯ :

คณะกรรมการโครงการศึกษานุกรมศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.